

Já na to moc nejsem

František Nedvěd

C E A F
Jako kluk jsem míval sen
G C
u mě stál kantor s notískem,
E
a on hned
A
z matiky máš pět
F G E
někdy stačí jen pár vět,
A
abys vědel,
F G C G
kolik problému ti chystá velkej svět.
C
Naše třída elavíc pár,
F C
to náš chlív byl větší.
E A D
Když nám známky rozdával pán učitel,
F G C F
i ředitel měl řeči, že to půjde
G
jenom chtít.

E A
No a já už vědel sví,
D
že to zvládam s bídou,
F G E A
tátův krám, ten já dávno znám,
F G
ale učení, to učení,
C F G C
jen stěží na to já moc nejsem.

Přišla vojna zelená, chtěj mě učit střílet.
Nabíjet a zamířit, pak stisknou spoušť,
a jenom houšť
Tak vidíš, že to půjde, jenom chtít.

C A
No a já už vědel sví,
D
že to zvládam s bídou,
F G E A
tátův krám, ten já dávno znám,
F G
ale střílení, to střílení,
C F G C
jen stěží na to já moc nejsem.

Běžel čas a já se bál, že nepoznám tou pravou,
Pak jsem v krámě prodával a najednou,
jsi přede mnou, jen stojíš,
tiše řekneš to sem já.

Najednou jsi vzpomínám, na pár slůvek z mládí,
a rázem vím, konec trápení,
když tě nesmělou, chci obejmout,
tak šeptáš na to já moc nejsem.